

Oslo, 28de august 1945.

Herr H.R. Advokat Henrik Bergh,

her. } 2. s.p.

1. To eller flere av hushjelpene på Gimle er villige til å vidne for å få avlivet ryktene om at min mann drikker. Det er Odlaug Wallaker, 22 år, har vært over 2 år på Gimle, og Klara Smestad, kokke 57 år, har vært 3 år på Gimle. Frk. Smestad kan fortelle at hun aldrig har sett ham drukken og kan fortelle om hans naktens levemåte. Desuten vil hun gjerne fortelle, at hun engang hørte, da det kom en del fra Norske Selskap til Gimle, at min mann sa, det var godt det kommer her, ellers vilde det bli spredt for alle vinde. Hun kan kanskje også fortelle mere. Vil De ikke tale med begge disse to, da det er så bittert at min manns ære skal smudses til med beskyldninger om tyveri og drukken-skap.

Den 3die er Aalsug Lang-Ree, 24 år gammel, som også har vært hushjelp derute og desuten til hjelp privat. Hun kan fortelle ting av interesse. I februar eller mars i år nevnte min mann til hende efter en natt, da to av ministrene kom derut kl. 2 om natten, at han var nødt til å underskrive flere dødsdomme, som han syntes var så forferdelig ondt å gjøre. Samtidig kan hun bevidne at hun aldrig har sett ham drikke sig full. Hun kan fortelle at han hver dag stod opp ved 7 tiden og arbeidet 1 time før frokost, arbeidet igjen før han reiste på kontoret, og når han kom hjem var det å arbeide og arbeide igjen. Hun kan fortelle for et godt menneske han er. Kanskje De vil være så elkvardig å avtale med frk. Lang-Ree, som overbringer dette brev, en tid så De kunde få tale med hende. Hun er kommet spesielt idag fra landet, og i tilfelle De har bruk for hende blir hun her, ellers må hun reise hjem, mens de to andre bor her i Oslo og kan treffes nårsomhelst gjennom mig.

2. Jeg er takknemlig for at saken er utsatt, men jeg hevder at den burde utsettes enno mere, en eller to mndr, for at han kan komme tilstrekkelig til krefter for å kunne forsvare sin sak. Overlege Ræder Hytten sa at det tar 2 år og bli frisk av polynevrit. Rigtignok sa han også at "han bruker hodet til forsvar og ikke benene", men det sier sig selv at han ikke kan komme sig så fort når behandlingen har nedsatt hans helbred

-2-

hodepine og det må tyde på at han slet ikke er bra. Av avisene ser jeg at saken kun er utsatt 1 dag. Er det virkelig meningen at min mann skal forsvare sin sak halvsvak og veklende, så han ikke kan stå på sine ben? Om min mann ikke klager, kommer det bare av stolthet og beskjedenhet. På Akershus kan han vel knapt bli frisk. Kan De ikke forsøke å utvirke at saken blir utsatt og at han får det nødvendige sykehusophold? Dette er jo ikke noen almindelig sak og her gjelder det alt for min mann, og saken er så stor og omfattende så han må ha alle krefter i behold for å klare det. Dette minner mig om Russland. Der blev fangene også behandlet slik at de var legeligt nedbrutte når de skulde forsvare sig.

Skulde min mann bli alvorlig syk, ber jeg Dem inderlig å utvirke at jeg kan få besøke ham.

Vil De hilse min mann og ønske ham god bedring.

Arbødigst